

Sygn. akt III CZ 45/14

POSTANOWIENIE

Dnia 5 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska (przewodniczący)

SSN Jan Górowski

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi J. S.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu
Apelacyjnego z dnia 24 stycznia 2014 r.,

w sprawie z powództwa J. S.

przeciwko E. K. sp. z o.o. w K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 5 listopada 2014 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 23 czerwca 2014 r.

**oddala zażalenie; zasądza od powoda na rzecz strony
pozwaney kwotę 1.800 zł (jeden tysiąc osiemset) tytułem kosztów
postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 23 czerwca 2014 r. odrzucił skargę powoda o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 24 stycznia 2014 r. jako nieopartą na ustawowej podstawie wznowienia.

W zażaleniu na to postanowienie skarżący wniósł o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę o wznowienie skarżący uzasadniał art. 403 § 2 k.p.c., powołując się - na wykrycie nowych środków dowodowych, które mogły mieć wpływ na wynik sprawy - na bliżej określone pismo E.K. Spółki z o.o. oraz potwierdzone przez tę Spółkę dowody wpłaty.

Zgodnie z art. 403 § 2 k.p.c., można żądać wznowienia w razie późniejszego wykrycia m. in. takich środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Jednakże podstawa do wznowienia postępowania określona w art. 403 § 2 k.p.c. nie zachodzi, jeżeli w poprzednim postępowaniu istniała obiektywna możliwość powołania się na te środki dowodowe, a zaniechanie strony w tym przedmiocie było następstwem jej zaniedbań, opieszałości, zapomnienia, czy błędnej oceny potrzeby ich powołania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 1999 r., II CKN 807/98, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 1968 r., I CO 1/68, OSNCP 1969, Nr 2, poz. 36, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 2004 r., V CZ 158/03, nie publ.). Skarżący, jak zasadnie przyjął Sąd Apelacyjny, nie wykazał, aby z powodu obiektywnej przeszkody nie mógł wcześniej skorzystać z powołanych w skardze środków dowodowych. Nie jest nią obciążający skarżącego bałagan w dokumentacji.

Skarga o wznowienie postępowania, która pomimo powołania się na wykrycie nowych środków dowodowych w istocie nie opiera się na ustawowej podstawie wznowienia określonej w art. 403 § 2 k.p.c., podlega odrzuceniu.

Wobec powyższego, orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 393¹⁸
i 393¹⁹ w związku z 385 k.p.c.